

PÉCSI Dohánygyár

X. évfolyam, 11. szám

A PÉCSI DOHÁNYGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

1983. NOVEMBER

November 7-ét köszöntöttük

Műsorral léptek fel gyárunk óvodásai — s arattak ezzel megérdemelt elismerést — a november 7-ét köszöntő ünnepségünkön

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 66. évfordulójának méltó megünneplésére a készülődni az ünnepségünket jóval megelőzően elkezdődött. A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium által biztosított keret alapján a kiemelkedő párt- és társadalmi munkával párosuló eredményes gazdasági tevékenységért háromfős miniszteri szintű kitüntetésre vonatkozó javaslatot terjesztettünk fel a testületi véleményezést, jóváhagyást követően.

A különböző munkaterületek kollektívái javaslatot tettek a „Kiváló dolgozó” kitüntetésekre.

A műszakiak készítettek a plakátot, állították ki a különböző okleveleket, az óvodások pedig gyakorolták az ünnepi műsort.

1983. november 3-án elérkezett a vállalati ünnepség napja. Kárpáti Károlyné, a pártvezetőség titkára köszöntötte a megjelenteket, majd az ovisok műsora következett. „Köszöntünk, drága október!” — szavalja a „kis”-Czina. A pöttöm lányok és fiúk alig látszottak ki a földből, de már ének közben ropják a táncot a jelenlevők nagy öröme. A versmondásuknál lehetne határozott fellépést, magatartásformát tanulni a csöpp kis emberkéktől. Ovónénik arcán látszik az elégedettség és az öröm.

A jelenlevők nevében is hálaosan köszönjük a műsort.

Északi József elvtárs — a töle már megszokott, az ünnephez méltó — megemlékezését követően, vállalatunk igazgatója, Irimi Sándor elvtárs adta át a kitüntéseket és a pénzjutalmakat.

„Kiváló munkáért” miniszteri kitüntetést kapott: Kiss József, a filtergyártási osztály vezetője, a pártvezetőség szervezőtitkára, Drávavölgyi József, a csomagolási osztály főgép-mestere és Kajcsa Lászlóné terv-, statisztikai előadó.

SZOT-okevél kitüntetésben részesült Nagy Józsefné I. gépvezetőnő; 250 000 km-es bal- és jobbkezes vezetésért Kling

Péter gépkocsivezető; 20 éves Tűzvédelmi szolgálati érdemérem kitüntetésben részesült Hirczel József csoportvezető, tűzoltóparancsnok.

„Kiváló dolgozó” kitüntetésben részesültek: Dombi Jánosné, Temesi Péter, Szabóné Horváth Lilla, Kondás Istvánné, Pásztor Andrásné, Tátrai Ferencné, Kovács László I., Gajdos Andrásné, Richter Antalné, Mim Györgyné, Szabóné Neubauer Szilvia, Kotri Pálné és Selcsovic József.

A jutalmak átadásával ért véget az ünnepség.

Ez évben ismét November 7. alkalmával került sor vállalatunk törzsgárdatagjainak köszöntésére, a hűségjutalmak átadására.

A jutalmak kifizetését mindig gondos felmérés munka előzi meg. Az osztályszervezetek törzsgárdabizottságai felülvizsgálják tagjaik jogosultságát és döntenek a felvételi kérelmek ügyében, alaposan mérlegelve a dolgozók fegyelmezetttségét, munkához való hozzáállását.

Az idén 41 fő szerzett vállalatunknál ötéves munkaviszonyt és ez alapján kérhette felvételét a törzsgárdatagság sorába. Hat dolgozó kérelmét a területi törzsgárdabizottságok elutasították, 1 fő tagságát pedig meghatározott időre felfüggesztették. Az elutasító határozatok ellen fellebbezést nem nyújtottak be.

Az elmúlt évben hozott szankciók lejártával végül is 38-an nyertek felvételt, ezzel a vállalat törzsgárdatagjainak száma 525 főre emelkedett.

Különböző törzsgárdafokozatok eléréséért 100 dolgozónk részesülhetett hűségjutalomban, a következő megoszlásban:

- 5 éves törzsgárdafokozatot ért el és 3000,— Ft pénzjutalomban részesült 35 fő;
- 10 éves törzsgárdafokozatot ért el és 4000,— Ft pénzjutalomban részesült 20 fő;
- 15 éves törzsgárdafokozatot ért el és 5000,— Ft pénzjutalomban részesült 32 fő;

- 20 éves törzsgárdafokozatot ért el és 6000,— Ft pénzjutalomban részesült 4 fő;
- 25 éves törzsgárdafokozatot ért el és 7000,— Ft pénzjutalomban részesült 6 fő;
- 30 éves törzsgárdafokozatot ért el és 8000,— Ft pénzjutalomban részesült 3 fő.

Köszönjük tagjaink hűségét! Bízunk abban, hogy lelkiismeretes munkájukkal továbbra is hozzájárulnak a vállalati célok megvalósításához.

Bertram Gáborné

Tájékoztató

November 10-én 12.30 órakor és 14.30 órakor a tanteremben Irimi Sándor igazgató elvtárs tájékoztatót tartott a vállalati gazdasági munkaközösség megalakítása iránt érdeklődő dolgozók részére. Egyelőre két területen látszik gazdaságosnak vgmk működése. Egyik az alkatrészgyártás, a másik a filtergyártás gépeinek karbantartásával kapcsolatos. A gmk megalakulásával járó jogi természetű tudnivalókról a vállalat jogtanácsosa tartott ismertetőt.

Olvasóinkhoz

Többen fordultak szerkesztő bizottságunkhoz azzal a kérdéssel, hogy miért bizonytalan lapunk megjelenésének időpontja, illetve nem is tudják pontosan mikor várható az újság beérkezése.

Az is tudomásunkra jutott a különböző fórumokon elhangzott kérdésekből, hogy többen nem olvassák el az üzemi lapot, és ezért nem tudnak olyan fontos információkról, amelyekről az újságból pontosan tájékozódhattak volna.

A szerkesztő bizottság a Lapkiadó Vállalat által előre közzétett határidőben minden esetben késedelem nélkül leadja az újságot. Sajnos a Szikra Nyomda eddig az esetek nagy többségében az előírt határidőt nem tartotta be, ezért a lap megjelenése késedelmet szenvedett. A Lapkiadó Vállalat igazgatójától nyert tájékoztatás szerint többször, még kötbérigény érvényesítésével is

megpróbálták a nyomdát az előírt határidők betartására rábírni, ennek ellenére — az elmúlt hónapot kivéve — az is előfordult, hogy 10—12 napot késett az újság.

Mindeztől függetlenül azért behatárolható a megjelenés körülbelüli időpontja. Ez minden hónap 20. és 30. között valószínű.

Szocialista brigádjaink vezetőinek és minden terület vezetőjének segítségét kérjük a jövőben ahhoz, hogy szervezzék meg jobban az újság titkárságtól történő elvitelét és dolgozókhoz juttatását. Talán megoldást jelentene, ha konkrét megbízást adnának valakinek, hogy ezt intézze. Mi igyekezzünk, hogy lehetőleg minden fontos eseményre, problémára kitérjünk a lapban, de ahhoz, hogy ebből információ legyen, és mindenki értesüljön róla, az is szükséges, hogy a dolgozók is érdeklődjenek, olvassák el a lapot, és annak sincs akadály, hogy esetleg jelezzék miről szeretnének olvasni. Akik megbízást kapnak arra, hogy társaik részére is gondoskodjanak az újság elviteléről, kérjük, hogy 20-a után érdeklődjenek telefonon a titkárságtól a lap beérkezését illetően.

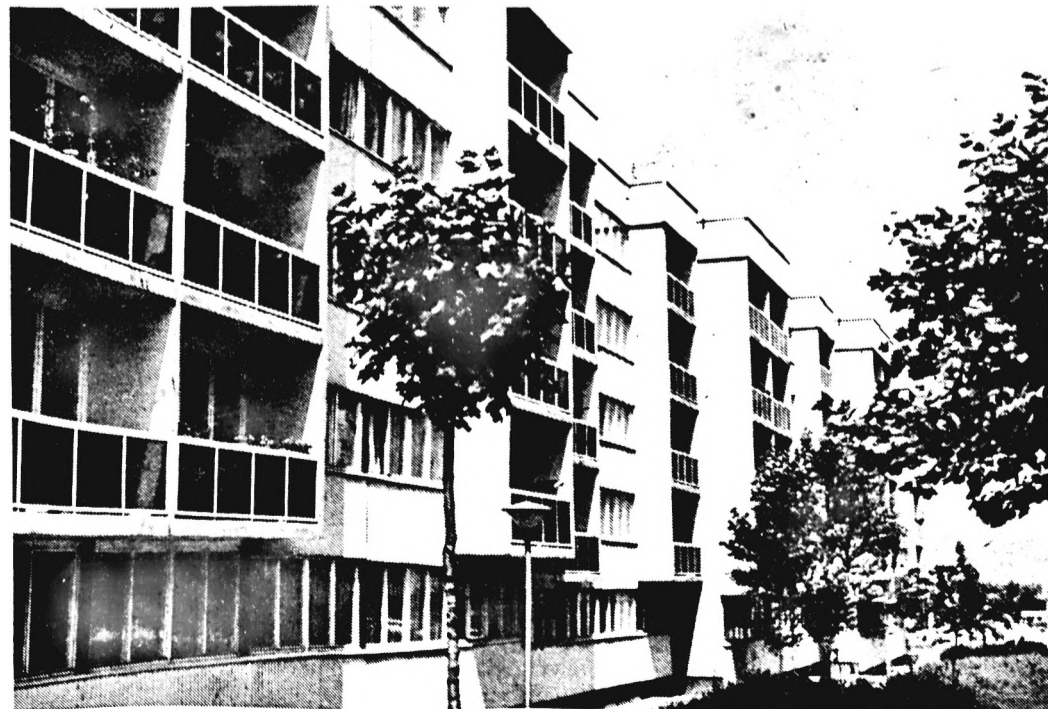
Ha minden dolgozóhoz eljut az újság, akkor feltehetően megoldódik a jobb tájékozódás kérdése is. Szeretnénk hinni, hogy többek csak azért nem olvassák a lapot rendszeresen, mert nem is kapják meg.

Tájékoztatót még annyit, hogy az üzemi lap megjelenése nem csekély anyagi áldozattal jár, amelynek ellentétele az a vállalati törekvés, hogy dolgozóinkat mindenről tájékoztassuk. Ennél szélesebb körű tájékozódási lehetőség nincs, minthogy minden munkatársunk részére biztosítva van az üzemi lap egy-egy példány.

Végül szívből reméljük, hogy a szerkesztő bizottság erőfeszítéseire a jövőben a lap szélesebb körű olvasottsága lesz a jutalom.

Szerkesztő bizottság

November 29. Pécs felszabadulásának 38. évfordulója

Az évforduló a jelen eredményeinek tükrében válik igazán jelentőssé, s nincsen olyan év, hogy valamilyen újdonsággal Pécs ne lepne meg önmagát. Városunk arcát legmarkánsabban a nagy írámban táguló kertvárosi lakótelep-építkezés határozza meg. Felvételünkön az új otthonok egy része látható.

November hónap a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 66. évfordulóján kívül, számunkra még egy jeles napot tartogat. Városunk ugyanis november 29-én, 38 évvel ezelőtt szabadult fel. A II. világháború itt e napon befejeződött. Ne feledkezzünk meg e dátumról, rohanó életünkben álljunk meg egy pillanatra és kegyelettel emlékezzünk meg a felszabadulásunkért életükkel fizető hősről. Emlékük fellevenítése különösen jelentős most, amikor a világ újra tele van háborús feszültséggel. A II. világháborúban elhunyt hősök sorsa vádlóan kiált: soha többet háborút! Nekünk, akik élünk, az a kötelességünk, hogy harcoljunk a békéért. Ezzel tartozunk a jelen és jövő nemzedékének egyaránt.

Felhívás

A Magyar Vöröskereszt Országos vezetősége, a Szakszervezetek Országos Tanácsának munkavédelmi osztálya, az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács és a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa ORSZÁGOS vetélkedőt HIRDET:

- Általános munkavédelmi ismeretek.
 - közlekedési szabályok ismerete (üzemen belül és közúton, gyalogosan utasra, és járművezetőkre vonatkozó szabályok),
 - és elsősegélynyújtási ismeretek témakörében.
- Ezen felül a vetélkedő színesítése érdekében ajánljuk, a rendező szervek és a közreműködő tevékenységbe tartozó célok megvalósítását elősegítő politikai, általános műveltségi, szakmai stb. feladatok, illetve kérdések feldolgozását, (pl. honismeret környezetvédelem, gyár. üzemtörténet, munkajog stb.)

A vetélkedőn részt vehetnek:

- szocialista brigádok,
- szocialista brigád címért versenyző brigádok.

A vetélkedő elméleti és gyakorlati kérdésekből, illetve feladatokból állnak. Ezúton hívjuk fel a vállalatok, üzemek, intézmények figyelmét a vetélkedők megszervezésére és az arra való mozgósításra.

A vállalati szintű vetélkedők lebonyolítási határideje: 1983. december 31.

Az I. helyezést elért csapatok jogot nyernek a járási, városi vetélkedőn való részvételre.

A vállalati szintű vetélkedőkről jegyzőkönyvet készítsenek, és annak egy példányát az SZMT munkavédelmi osztályának küldjék meg. A vetélkedő megszervezéséhez és lebonyolításához eredményes munkát kíván a rendező szervek nevében

Szakszervezetek Baranya megyei Tanácsa
Megyei Vöröskereszt
Megyei Közlekedésbiztonsági Tanácsa
Termelőszövetkezetek megyei Szövetsége

Az üdülőért, Ábrahámhegyen

Rövid nyári vakációját mindenki szeretné a legkellemesebben eltölteni. Szerencsésnek mondhatja magát, aki szakszervezet; beutalóval családjával együtt két hétig gondtalanul élvezheti szabadságát a Balaton partján, az ábrahámhegyi üdülőben.

Közérzetünket azonban nagymértékben befolyásolja környezetünk rendezettség és bizony, a társadalmi munkával nem tartozik a legrendezettbbek közé.

A III. sz. KISZ-alapszervezet szeptemberi taggyűlésén, amikor a beütemezett program véget ért, még néhányan együtt maradtunk. Ekkor vetette fel Balogh Attiláné szoc. pol. előadó, aki munkakörénél fogva jól ismeri az ábrahámhegyi állapotokat, hogy vállaljuk-e a park rendbehozatalát. Félve a bizalmatlanságtól kissé féltékenyen ajánlottuk fel társadalmi munkánkat az illetékeseknek, de kétélyeink alaptalanok voltak, mert Sigora Irma szb-titkár és Kovács Jenő, a gyár gondnoka örömmel fogadták kezdeményezésünket.

Váratlan segítséget is kaptunk. A Bólyai János szocialista brigád felajánlotta segítségét, és hogy társadalmi munkával szintén részt vesznek az üdülő szépítésében. Azonnal hozzáálltunk a szervezéshez, hogy még idén, a rossz idő beállta előtt elvégezhessük a munka egy részét. Sigora Irával és Kovács Jenővel egyeztettük a munkák sorrendjét. Legfontosabbnak bizonyult a kerítés mellett végighúzó szederbokrok kiirtása, amelyet majd követhet a tereprendezés, a park esztétikusabbá tétele, új bokrok, cserjék ültetése.

Október közepén, szombati napon hajnalban 8 fős brigáddal, rengeteg szerszámmal és

kétnapi étellel indultak el a Balatonra. Szerencsére nagyon szép napsütéses idő volt. Dél előtt fél tízkor már munkához is láttunk. Motoros fűrészel vágtuk ki a vastagabb törzset, majd a fűrészt, a kerítésre fonódott indákat metszőollóval vagdostuk le. Melegítőben, kesztyűben dolgoztunk, de a tuskék állandóan beakadtak a ruhánkba és alaposan összekarmoltak bennünket. A munkát csak akkor hagytuk abba, amikor Horváth István, aki önként vállalta a főzést, szólta, hogy készen van az ebéd. Gyönyörűen megterített asztallal várta a társaságot és maximális kiszolgálásban részesültünk.

Igen jó hangulatban folytattuk a munkát délután 5 óráig. Rövid lazítás után meglátogattuk Németh Sándornét, az üdülő volt gondnokát, és nyugdíjban vonulása alkalmából a Dohánygyár vezetősége nevében megköszöntük sokéves munkáját. A társaságból csak Horváth István hiányzott akit teljesen „önzetlenül” a konyhában felejtettünk, hogy ne késő este kelljen hozzájárni a vacsora megfőzéséhez. Mire visszaérteztünk, megint terített asztallal várt bennünket, igaz kicsit morcosan, amiért egyedül hagytuk.

Vasárnap délutánra befejeztük a még visszalévő részen a bokrok kivágását. Eddig jutottunk el ezen a hét végén, de ez a sötét kiirtásának csak a könnyebb része volt. Tavaszszal, amint az időjárás megengedi, folytatjuk a bokortövek kiasásával, a gyökérzet elvágásával.

Reméljük, hogy a nyári szezonra egy szebb, gondozottabb park várja majd a pihenni vágyókat.

Z. I.

Vélemények az újítások elbírálásáról

Három éve, 1981. január 4-én készült el vállalatunk iparjogvédelmi szabályzata. Annak idején igyekeztünk úgy elkészíteni — figyelembe véve dolgozóink véleményét — az újítások sorsát irányító szabályzatot, hogy mindenki számára kedvező legyen. Az elmúlt évek tapasztalatairól érdeklődtem újtóktól, szakvéleményezőktől, nem jó dolgok, hanem problémák, sérelmek után kutatva.

Süle Gábor villamos csoportvezető nem ért egyet vállalatunknál uralkodó szemlélettel, miszerint a javaslattevők az újítás kivitelezése kötelessége. Tapasztalata szerint előfordultak olyan esetek, hogy mászkilag fejlettebb megoldások alkalmazhatóságát sok esetben a felhasználók akadályozták. Vontatott ütemünk tartja a szakvéleményezést. Javasolt: a vállalati feladatterv tartalmazza az épülő üzemi csarnok kialakításával kapcsolatos problémákat is.

Perlaky József fejlesztési csoportvezető szerint élesebben el kellene határolni az újítás fogalmát a benyújtott javaslatoknál, továbbá az újítások műszaki színvonalánál igényesebbnek kell lenni.

Drávavölgyi József csomagolási főgépmester hosszúnak tartja az újítások átfutási idejét — a benyújtás és kifizetés között —, s ez véleménye szerint nem ösztönöz. Sokéves tapasztalata szerint ötleteinek nagy részét a kényszer hozta létre, a munkavégzés könnyítése, a folyamatos üzem biztosításának érdekében, ami nem csak a javaslattevőknek, hanem az üzemresz dolgozóknak is előnyös. Hiányolja a segítséget olyan esetekben, melyeknél az elutasított újításokban levő jó részmegoldások nem kerülnek alkalmazásra. Ha a benyújtott javaslatoknak csak 60–70 százaléka valósul meg, a vállalatnak akkor is nagyobb

kockázatot kellene vállalni a műszaki fejlődés érdekében. Magasabb újítási díj kifizetését javasolja olyan újítások hasznosítása esetén, melyek kiemelkedő gazdasági eredményt nem hoznak.

Nagy Rezső csomagolás gépmester hiányolja a segítséget olyan esetekben, amikor a javaslattevő nem tud előre lépni újításának kivitelezése folyamán. Mervegnek tartja a különböző osztályok ilyen irányú kapcsolatát. Véleménye szerint változás történt az újítás hasznosságának elbírálásánál, mivel az egyszemélyi elbíráló személyesen meggyőződik a javaslat alkalmazhatóságáról. Anketokon az újításokkal foglalkozók teljes köre vegyen részt, így a többség véleménye elősegíthetné a javaslatok átfutási idejének csökkentését. Brigádok is tegyenek felajánlást az újítómozgalom elősegítése érdekében.

Kajcsa László termelési osztályvezető késedelmesnek tartja a kísérleti szerződések kézhezvételét, javasolja a kísérlet lépcsőjének kiiktatását abban az esetben, ha a javaslattevőnek munkahelyi vezetője engedélyt ad ötlete alkalmazására.

Fentieket olvasva többekben felmerülhet az a gyanú, hogy vállalatunk újítómozgalma mélyponton van. E cikk megírásával nem az volt a célom, hogy ilyen hangulatot keltsék, csupán rá szerettem volna világítani olyan problémákra, melyek megoldása nem egy vagy két ember kötelessége, hanem valamennyiünké. Tudomásul kell vennünk, hogy a jó ötletek kivitelezése és alkalmazása — saját érdekünkben — mindannyiunk ügyévé kell hogy váljon.

Futó Endréné

Hasznos tapasztalatok Pécsen

1983. május 4-én háromnapos tapasztalatcserére mentek az I. kerületi vezető óvónők Hódmezővásárhelyre. Több óvoda megtekintése és szakmai értékelése mellett a város fejlődésével, művészetével ismerkedhettünk meg. E három nap elteltevel, büszsülvél, szeretettel meghívtuk vendéglátó kollégáinkat Pécsre. Ennek a meghívásnak tettek eleget, amikor október 13-án három napra Pécsre érkezett a 18 vezető óvónő, a városi óvodai felügyelő és a művelődési osztály vezetője, Gál József.

Megérkezésük napján a Nevelési Központot tekintették meg, mely sok látnivalóval bővelkedett, hiszen hazánkban még csak három ilyen komplexum működik, mely magában foglalja az egészségügyi-oktatói intézményeken kívül a közművelődési intézményeket is.

A délutáni pezsgőgyári látogatás után a szabalcspfalú óvodába kísértük vendégeinket. Ezen a találkozón városunk szakfelügyelői is jelen voltak, Hochrein Lászlóné művelődési osztály óvodai csoportvezetőjével együtt. Gál elvtárs megelégedéssel szólt arról, hogy Pécs város óvodáiban a gyermekek ideális körülmények között fejlődhetnek.

A szakmai tapasztalatcserére a második napon került sor az óvónők klubjában. Ezen a találkozón a vezető óvónőkön kívül a művelődési osztály vezetője, Csorba Tivadar, valamint az óvodai gondnokság gazdasági vezetője és a Baranya megyei Továbbképzési Intézet vezetője is részt vett.

A találkozás ösztönös, baráti légkörben zajlott. Vendégeink megállapították, hogy mint megyei jogú város, óvónők gazdasági helyzete nagyobb lehetőséget tud biztosítani a tárgyi feltételek megteremtéséhez.

Gál elvtárs hozzátette még, hogy bár Hódmezővásárhelyen járási székhely, azért az új óvodák már náluk is tágasabban és igyekeznek több zöld területet biztosítani a gyermekeknek. Örült annak, hogy elfogadta a pécsi óvónők meghívását, mert így kitekintve, még több segítséget tud majd nyújtani az óvónőnek. Ezen gazdag és hasznos beszélgetés után került sor a dohánygyár megtekintésére. Az óvodában Vágó Imréné röviden ismertette vendégeinkkel a gyár fejlődését, alakulásától napjainkig. A gyárban Cserepes Károlyné vezetésével ismerkedhettek meg a cigarettagyártás teljes folyamatával.

Köszönetüket fejezték ki a vállalat igazgatójának, hogy lehetőséget biztosított számukra betekinteni a gyár életébe.

Ezután került sor az óvoda látogatására, s bár a gyermekek már délutáni pihenőjüket töltötték, azért minden csoportot megnézték.

Az ebéd vidám hangulatban zajlott. Az óvoda dolgozói meleg szeretettel fogadták a vendégeket. Óvónők által készített kedves kis ajándékok külön-külön nagyon örültek. Sajnos, az ebéd utáni hosszabb beszélgetésre már nem volt lehetőség, hiszen hátra volt még a városnézés is. Este a pécsbányatelepi óvodában zárult a nap. Másnap délelőtt a Zsolnay, Vasarely Múzeumot és a Képcsarnokot néztük meg, melyet mecsei sétá követett.

Végezetül a Zsdanov utcai óvodában, az I. kerületi szakfelügyelőjének, dr. Szilágyi Béláné óvodájában búcsúztattuk vendégeinket.

Reméljük, hogy vendégeink gazdag tapasztalatokkal és maradandó élményekkel tértek haza.

Majorosi Lászlóné

Új műszaki könyvek

A műszaki és közgazdasági könyvnapokon ez évben is számos figyelemre méltó szak-könyv jelent meg.

Az építéset, építőipar témakörben jelent meg Lochner-Dietmar: Tetőtér-beépítés c. könyve. Mint ismeretes, az utóbbi években hazánkban — a lakásgondokat enyhítendő — egyre nagyobb mértékben elterjedt a meglévő épületek utólagos tetőtér-beépítése. A könyv segítséget nyújt az építkezőknek az építészeti tervezés kérdéseiben, a tetőszerkezet megvizsgálásában, a tetőszerkezet átalakításában, ill. megerősítésében, valamint az alkalmazható szerkezetek és kivitelezési módokban is.

A barkácsolók figyelmébe ajánljuk: Hegedűs János: Kerámia és Kőburkolatok c. könyvét. A házilag elkészíthető kerámiai és kőburkolatok anyagainak és kivitelezési technológiáinak megismertetésével a lakáskultúra fejlesztését és a barkácsolni szerető munkáját segíti elő a könyv. Ezen túl a kerámiaipari vállalatok legújabb termékeinek, a korszerű ragasztóanyagoknak és az új kivitelezési eljárásoknak bemutatásával az építőipari szakemberek számára is új ismereteket ad.

A gépészet témakörben most jelent meg átdolgozott kiadásban Szentkuti Károly: Szerzőszámefogó készülékek c. könyve. Igen fontos szerepet töltenek be a szerzőszámefogó készülékek, úgy a termelési folyamatban, mint a minőségben. Ha könnyebbé, gyorsabbá és pontosabbá teszik a szerzőszámefogást, ezáltal csökken a mellékidő és pontosabbá válik a megmunkálás. Ez a könyv

megismerteti a gyalu-, véső-, fűrő-, maró- és köszörűgépek szerzőszámefogóival, használatukkal és szerkezetükkel.

A Gyártóeszköz-gazdálkodók zsebkönyve (szerk. Dr. Poprócs István) áttekintést ad a sajtól, a műanyagalkatőról, a forgácsoló szerzőszámefogókról, valamint a mérőeszközökről. Foglalkozik a szerzőszám élettartamával, a szerzőszám hibáival, javításával is.

Akiket a híradástechnika érdekel, figyelmükbe ajánlom Csabai Dániel: Magnóskönyv c. könyve, 1983. c. könyvet. Az új évkönyv első felében szakmai aktualitásokról olvashatunk részletes beszámolót, megismerkedhetünk a legújabb rádió-magnókkal, a mikrovezetőkészülékekkel és a HI-FI technika újdonságaival. Külön érdeklődésre tarthat számot a hazai gyakorlatban kevésbé ismert hozzá tűző próbák leírása tíz különböző típusú kazettás magnóról.

A számítástechnika területéről Kocsis András: Programozás BASIC-nyelven c. könyve jelent meg. A mini- és mikroszámítógépek tömeges elterjedése felkeltette az érdeklődést a „kiszéles” programozási nyelvek iránt. E könyv alapján a kutatók, mérnökök, közgazdászok elsajátíthatják tanfolyamon vagy autodidakták módon — a BASIC programozási nyelvet. Az első fejezetek a számítógépet, a programozást kevésbé ismerőknek szólnak, továbbá a BASIC programozással ismerteti meg az olvasót, majd a program teszteléséről és javításáról olvashatunk benne.

Szöke Jánosné

Tervezzük cigaretta címjelzékét

Vannak olyan dolgozóink, akik rendelkeznek bizonyos tehetséggel vagy hajlammal, amit széles körben nem ismernek. Az újság hasábjait használjuk fel ezúttal arra, hogy a rajzkészséggel rendelkező munkatársainkat megtaláljuk. Várjuk olyan egyének jelentkezését, akik szépen tud rajzolni, festeni és szívesen vállalkozna arra, hogy új termékeink címjelzékehez grafikai tervezeteket készítsen. Külön nem kell bemutatni, hogy ezeknek hogyan kell kinézni, hiszen bárki kezébe vesz egy cigarettacsomagot, a külső ábra, felirat, színészség láttán máris eldöntheti, hogy illet vagy ehhez hasonlót tudna-e „alkotni”.

Kérjük, hogy a szerénységet félretéve, jelentkezzenek Molnár Ádámné technológiai osztályvezetőnél, aki további instrukciót fog adni a válat-

terv elkészítésével kapcsolatban.

Bizunk abban, hogy néhány „titkolt” tehetség élni fog a felhívás adta lehetőséggel, és kibontakoztatja rajztudását.

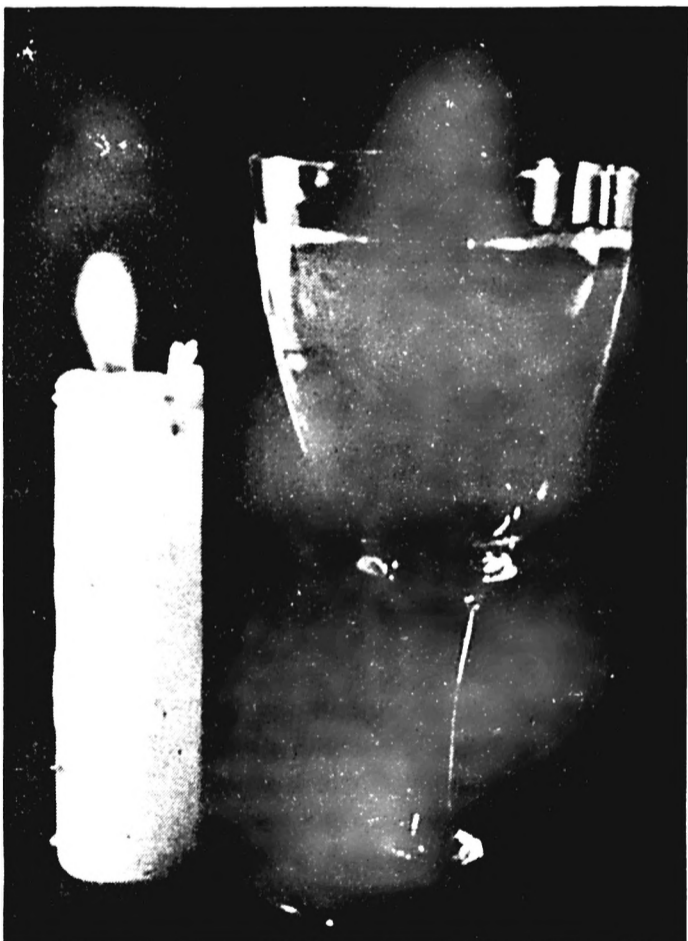
A vállalatnak lehetősége van arra, hogy a megfelelő színvonalú alkotásokat honorálja.

PECSI DOHÁNYGYAR

A Pécsi Dohánygyár dolgozóinak lapja
Szerkeszti a szerkesztő bizottság
Felölős szerkesztő:
dr. Simonné dr. Bernáth Erika
Kiadja a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat
Felölős kiadó: Braun Károly
Előfizetési díj évről évre: 21,60 Ft

Pécsi Szikra Nyomda
7630 Pécs, Engel János u. 8.
F. v.: Farkas Gábor mb. igazgató

Kiskertekben

Gyertya és bor... Túl a borkóstoló izlésén, e kettő is alkalmas az új nedű minősítésére. Ha átragogy a boron a fény...

A nyár elmúltával kiskertjeinkben a betakarítás, szüret ideje következik. Mindent örömmel szedünk és tárolunk, mégis a szőlő szüretelése az igazi élmény, hiszen ez kissé családi ünnep is. Barátok, ismerősök segítik szedni a szőlőt, amelyre különösen a ház „ura” büszke, mert ennek a gyümölcsnek sikeres feldolgozása csodálatos itallal örvendeztet meg a családot. Ahhoz, hogy sikeres legyen a szőlő feldolgozása és jó borunk legyen a következőket ajánlom, mivel az új permetszerek felhasználása során már nem lehetünk biztosak a régi feldol-

gázás sikerében. Ezek a permetszerek ugyanis nemcsak a betegségektől védtek meg szőlőinket, hanem az erjedéshez szükséges borerősztők nagy részét is elpusztítják. Az erjedés gyors megindítása pedig lényeges, épp ezért fajlesztő használata szükséges, amely nem más mint steril körülmények között előállított, nemes borerősztő. (A fajlesztő alkalmazására pontos utasítást mellékelnek.)

A szőlő amennyiben nem volt iközte rothadt, ledarálás után 100 liter cefrére 2 dkg. borként

(Folytatás a 3. oldalon)

A munkahelyi demokráciáról

Mint arról már korábbi számainkban írtunk, ebben az évben módosítottuk a munkahelyi demokrácia fórumainak működési rendjét, ezzel együtt a termelési tanácskozások korábbi formáját is változtattuk. Erre a változtatásra azért volt szükség, mert az idők folyamán a termelési tanácskozások nem töltötték be szerepüket, túlsúlyba kerültek a formális elemek, melynek egyenes következménye lett az érdektelenség.

Minden dolgozónak, aki egy adott közösségben munkát végez, emberi igénye, hogy időnként tájékoztatást kapjon munkájának eredményéről, hiányosságairól, ezenkívül az emberek nagy részét az is érdekli, hogy a szűk munkahelyi közösségen kívül mi történik. Szükséges azt is tudni, hogy adott időszakban melyek a legfontosabb feladatok, távolabbi célok, melyek megvalósítása a dolgozókra várna. Az információszerezésen kívül olyan igény is van az emberekben, hogy maguk is elmondják azokat a problémákat, amelyek munkájukkal összefüggnek, esetlegesen akadályozzák őket, esetleg választ várnak vezetőiktől kérdéseikre, javaslatokra.

A vállalat gazdasági és társadalmi vezetői igen sokat foglalkoztak azzal, hogy ezeknek a követelményeknek, igényeknek a jövőben jobban megfeleljen tudjanak tenni. Különböző módszerek jöttek számításba, melyek közül azt találták legjobbnak, hogy a tanácskozások előtt úgynevezett problémafeltáró megbeszéléseket végezzenek a vállalat vezetői. Ezek a megbeszélések közepvezetési szintől csoportvezetőig terjedtek ki, a csoportvezető pedig a dolgozók problémáit gyűjtötték össze. Az olvasóban joggal merülhet fel egy olyan kérdés, hogy nem túlzotlan „megrendezett” az ilyen jellegű tanácskozás? Nincs „agyonszervező”? Kétségtelen, hogy a gyakorlatban könnyen beleeshetünk ilyen hibákba, de a módszer mellett több érv szól, mint ellene. Kevés olyan ember van, aki szívesen beszél nyilvánosság előtt, kicsi annak is a valószínűsége, hogy egy rövid tájékoztató után kapásból felsorolja az éppen legégetőbb problémákat. Ha ez mégis megtörténik, akkor számítani lehet egy más jellegű problémára is, mégpedig arra, hogy nem biztos az, hogy az előadók pontos, netán határidőt is tartalmazó választ tud a kérdésekre adni, holott a tanácskozásoknak az a leglényegesebb pontja. Ezért választottuk tehát az előzetes megkérdezést. Így a vezető a két hét alatt megkapott kérdéseket megbeszélhette a társosztályokkal, és a tanácskozásra felkészülten, konkrét választ tudott adni — az esetek nagy többségében. Szinte mindegyik megbeszélésen részt vett egy-egy terület vezetője, a vállalatvezetőség képviselője és választott a dolgozók kérdéseire. Természetesen a tanácskozáson bárki feltehetett kérdéseket, kiegészíthette az előadó tájékoztatását.

Korábban csak a fizikai dolgozókat foglalkoztató területeken tartottunk ilyen jellegű megbeszéléseket. Az alkalmazotti állományban dolgozó munkatársainkkal előzetesen beszélgettünk és ők is szükségesnek tartották, hogy hasonlóan a termelésben dolgozókéhoz, legyen lehetőségük szervezett formában tájékozódni, véleményüket, javaslataikat elmondani. Így tehát ugyanolyan formában történtek a tanácskozások, mint más területeken.

A gondos előkészítő munka után kíváncsian vártuk az első visszajelzéseket. A jegyzőköny-

vek alapján még jelenleg is a kérdések feldolgozása folyik — vállalatj szinten több mint 500 olyan kérdés érkezett a dolgozóktól, melyekkel érdemben kell és érdemes is foglalkozni — ezért csak tájékoztatás szintjén tudunk most véleményt nyilvánítani.

Szinte mindegyik területen nagyon jó volt a megjelenés. Ez egyáltalán nem elhanyagolható, hiszen a korábbiakban ez is egyik probléma volt. A tájékoztatót tartó vezetők legnagyobb része lelkiismeretesen felkészült és színvonalas bevezetőt tartott. A dolgozók által beadott kérdésekre minden esetben válaszoltak, talán a jövőben arra kell törekedni, hogy kevesebb legyen az olyan válasz, amely nyilvánvalóan, nem határidős. A kérdések legnagyobb része az ösztönöz bérrendszerrel, műszaki, technológiai jellegű problémákkal foglalkozott. Nagyon jó kezdeményezés volt az, hogy a filtergyártási osztályon és a gyártásban külön tanácskozások a gépmesterek. Ez már a tartalmi munka színvonalát emelte, tudniillik, a speciálisan ezt a réteget érintő és érdeklő kérdéseket nem kellett a gépvezetőknél, szedőknél végighallgatni, a tanácskozás tulajdonképpen egy nagyon jó konzultáció lett, melyből a vezetők igen hasznos tapasztalatokat szereztek. A gépmesterek tanácskozásán iangzótt el a legtöbb javaslat is, amely azt mutatja, hogy a dolgozók nagy része nemcsak megállapítja a hibákat, hanem gondolkodik azon is, hogy azokat hogy lehet megszüntetni.

A tanácskozások hangulata, a dolgozók hozzáállása azt bizonyítja, hogy a korábban tapasztalt érdektelenség valószínűleg a nem megfelelő előkészítés, a felvetett kérdések nem mindig pontos megválaszolása, sok esetben az intézkedések elmulasztása miatt volt. A jövőben arra kell törekednünk, hogy még érkezőbb, gyorsabban reagáljunk a problémákra, így tudjuk csak a megszerzett bizalmat megtartani, megerősíteni.

Sigora Irma

Miben látják a dolgozók a különbséget az idej termelési tanácskozás és a korábbiak között?

Takács László gyártási beállító gépmester a következő észrevételeket mondta el:

— A tanácskozás előtti hibafeltárást és a kérdések összegzését jó dolognak tartom. Egyrészt a kérdéshelyezésre nem megy el az idő a tanácskozáson, tehát a válaszok a fő hangsúly. Másrészt jut idő a „követlenebb”, közvetlen beszélgetésre is. Továbbá így lehetőségünk van a problémák összeszedésére, tehát nem sikerül el egy-egy kérdés. Örülök annak, hogy a beállító gépmestereknek külön biztosítottak lehetőséget a konkrét gépészeti hibák megbeszélésére. Úgy tűnik, ez elősegíti a mielőbbi hibaelhárítást, valamint a folyamatos megoldásra való törekvést.

— Megemlíthető-e valami hátrány is a nyilvánvaló előnyök mellett?

— Hátrányt abban látok, hogy a feltett kérdések névtelenek, így egy-egy kérdésben nem biztos az, hogy az egész osztályt érintő problémáról van szó. Valamint a kérdésekben — beosztástól függően — nem valószínű, hogy azonos álláspontok és vélemények tükröződnek.

— A jövőre nézve van-e olyan javaslat, amit érdemes továbbadni, annak érdekében, hogy még színvonalasabb legyen a termelési tanácskozás?

— Igen. Mégpedig az, ha egy kérdés feltevése után a megoldás egy esetleges intézkedés, akkor annak bevezetése előtt ki kell kérni a dolgozók véleményét is. Előfordulhat ugyanis, hogy a felvetett probléma 15 ember problémája, de szinte alig vagy nem is érinti a többi 80—90 dolgozót. A papirosztály dolgozóinak megtartott értekezési tanácskozásról Kovács Éva filtergyártási gépmester mondta el észrevételeit.

— Mennyiben hozott újat ez az új rendszerű termelési tanácskozás?

— Jónak tartom, hogy az adott területet érintő kérdéseket, problémákat előre összegyűjtötték és így a válaszadással is fel tudtak készülni az illetékesek. Így azok, akik jelen voltak a tanácskozáson, csak az őket érintő témákat kísérhették figyelemmel, nem ment el idő a többi osztály problémáinak meghallgatására. Ezzel az új megoldással elérhető az, hogy az adott osztály problémáival részletesebben foglalkozzanak és a válaszadás is konkrétabbá válik. Amit még jónak tartottam, az volt, hogy a felső vezetés is képviseltette magát a mi termelési tanácskozásunkon, és így közvetlenül is hallhatták problémáinkat.

— A problémákra adott válaszokat kielégítőnek találta?

— Többségében igen, bár volt egy-két dolog, amire nem kaptunk határozott választ. Ilyen pl. a kaliber kérdése. Az osztályon dolgozók már nagyon régóta szeretnék azt, hogy minden gépnél — és természetesen a MEO-nál is — egységes kaliber legyen. Ugyanis a kaliberek kopottak és szinte minden kaliber más mutat ugyanarra a filterre. Molnár Ádám főmérnök ígértett arra, hogy még az idén felszerelik az új (pneumatikus) kalibereket, viszont a 2. szennyező gépen már megtalálható átmérővizsgáló és az általunk használt kaliber mérési eredményei időnként nagy szórás mutatnak a filterek átmérőjére vonatkozóan. A másik megoldatlan probléma a kombinált gépek filtertartó garatjának kérdése. Ezek a mostaniak elég nehezek, és bizony ha jól megy a gép, akkor a műszak végére már nagyon fáj a csuklónk. A választban elmondták, hogy már két hónapja dolgoznak az új filtertartó garaton, de mi még azóta sem kaptunk belőlük. A Lábatlani filterburkoló és a krepp-alapanyag változó minősége pedig már régóta foglalkoztatja az osztály dolgozóit és nem is tudjuk, hogy ebben mikor lesz változás.

— Van-e valami javaslata a későbbiekben megtartandó termelési tanácskozásra vonatkozóan?

— Szerintem fokozatosan kellene összegyűjteni a problémákat, s így a termelési tanácskozás előkészítése is egyszerűbbé válna. A másik a felvetett problémák megoldására vonatkozik. Szeretnénk, ha konkrét határidőket kapnánk, és ezeket be is tartaná a felső vezetés. Ugyanis a mostani tanácskozás az előzőekhez képest több jó változást hozott — ami az érdeklődésben is megmutatkozott —, így mi most reménykedünk és kíváncsian várjuk azt, hogy a felvetett problémáink mielőbb megoldódjanak.

T. S.—K. J.

„Harmincévesek”

Néhány évvel ezelőtt megjelent rendelet értelmében a törzsgárdadolgozóknak a jutalmat 5 évenként adják a vállalatoknál. A Pécsi Dohánygyár ezeket a jutalmakat november 7-e alkalmával rendezett ünnepségeken adta át a 20, 25 és 30 éve a gyárban dolgozó embereknek. 30 év igen hosszú idő, jelenleg két vállalati dolgozó van: Loósz Lajosné és Drávavölgyi József, aki idén tartja 30 éves jubileumát.

Loósz Lajosné anyag- és áruforgalmi osztályvezető-helyettes 1953. december 1-én lépett be a Pécsi Dohánygyár kapuján.

— Nagyon régen volt és nagyon fiatal voltam még akkor: 22 éves, tapasztalatlan kislánként kezdtem a munkámat. Noha másik munkahelyről jöttem át, ez a munkaterület új volt számomra, ennek ellenére nagyon hamar megszoktam az új munkát, a munkatársakat és a gyárat.

— Könnyű volt abban az időben beilleszkedni a kollektívába?

— Tölem legalább 10 évvel idősebbek közé csöppentem, mégsem éreztem magam sokáig idegennek. Más volt akkor a légkör, mint most. Közvetlenebbek és őszintébbek voltak akkor az emberek, s ezzel együtt járt az is, hogy sok közös megmozdulást szerveztek. Hangulatos névnapok, családi estek és kirándulások voltak abban az időben. Mivel a kollektíva és a munkaköri tevékenységem is megfelelt, jól éreztem magam és igyekeztem beilleszkedni.

— Ma már anyag- és áruforgalmi osztályvezető-helyettesi beosztásban dolgozik. Milyen hosszú volt az ide vezető út?

— Elmondhatom, hogy hosszú volt, hiszen 1981-ben neveztek ki osztályvezető-helyettesnek, előtte pár évvel pedig csoportvezetőnek. Hosszú években keresztül dolgoztam a kereskedelmi osztályon beosztottként, de ebben az időben is én voltam a termeléshez szükséges alap- és segédanyag-„beszerző”. Ezt én szívesen csináltam régen is, ma is — ez a titka annak, hogy itt maradtam évtizedeken keresztül.

— Vannak-e mélypontok, amikor úgy éri az ember, hogy most nincs tovább, el kell menni és munkahelyet változtatni?

— Azt hiszem, kevés ember mondhatja el, hogy ilyesmire sohasem gondolt. Én is gondoltam, de volt mindig valami, vagy valaki, ami átszegtette ezen, így maradtam, most azt mondom, hogy megérté.

Erzsike szívvel-lélekkel végzi a munkáját. Folyton csörög a telefonon, intézkedik: — Hol-

napra be fog érkezni a címjelzők, a kocsit már elment — hallom. És ez így megy rendszeresen.

— A dohányipari tröszt szerzővel megszüntével megnövekedett a felelősségünk és a feladatunk is. Ez állandóan így megy, figyelni a raktárkészletet, intézkedni az anyagok megrendeléséről. Nagyon fontosnak tartom ebben a munkában a személyes kapcsolatok kialakítását, a vállalatot belül és a külső partnervállalatokkal is. Jól ismerem a vállalati munkatársakat, ami az én munkakörömben nagy előny. Úgy érzem, hogy majd nyugdíjas éveimben is szívesen gondolok vissza az itt eltöltött évekre. De addig még van három nehéz év...

*

Drávavölgyi József a csomagolási osztályon főgépmester. Decemberben lesz 30 éve, hogy a Pécsi Dohánygyárban a csomagológépek javításával, üzemeltetésével foglalkozik.

— Nagyon jól emlékszem arra az időszakra, amikor megkezdtem itt a munkaviszonyomat. Kitanult szakmám szerint órák vagyok, az 1950-es években nagyon nehéz volt elhelyezkedni, így protekcióval sikerült bekerülnöm a gyárba. A csomagolásban 3—4 műszerész volt abban az időben, én voltam köztük a legfiatalabb. Nehéz helyzetem volt, az idősebb, gyakorlott gépmesterek félve őrizték megszerzett tapasztalataikat. Szinte úgy kellett ellesnem tőlük a szükséges ismereteket. De éreztem, hogy emiatt nem szabad csüggedni. Sokáig bennem maradtak a protektorom szavai: „Jóska, szegyet nem hozz se rám, se a szakmára!”

— Drávavölgyi Jóska nem hozott szegyet, alig telt el egy-néhány év és fiatalon kiváló dolgozó lett.

— Nagyon szerettem a szerelést, a barkácsolást, a gépeket is hamar megkedveltem. A régi műszereszek nyugdíjba mentek, hamarosan én lettem a csomagolásban a szakma tekintélye, mivel valamennyi most üzemelő csomagológépet én vettem át az üzembe helyező szerelőktől.

— Elégedett volt-e fizetésével? Nem vágyott-e vissza az órák szakmába?

— Én mindig kiemelt fizetést kaptam a műszereszek között, a kitanult mesterségemhez pedig sohasem lettem hűtlen, még most is szívesen javítgatók óráit, valamint éveken át csináltam másodállásban.

— Az eltelt harminc év alatt, biztosan voltak olyan időszakok is, amikor nem ment minden zökkenőmentesen.

— Az ember hajlamos arra, hogy a rosszat elfelejtse és csak a jóra emlékezzen. De

valóban előfordult, hogy a csomagolás nem volt ilyen „csön-des”, problémamentes osztály, mint manapság. Mi ennek a nyitja? Kell hozzá a jó kollektíva, megfelelő vezetés. Most nálunk, az osztály sikerült ezt kialakítani. A gépmesterek munkáját én fogom össze, a sok év alatt szerzett tudásomat nem akarom a fiatalok előtt elrejtetni. Hiszem, hogy jó kollektíva van szükség és a termelést sikeresen csak kollektív munkával lehet megoldani.

Szerettem, és ma, a megnövekedett feladatok mellett is szeretem a munkámat, így lehet 30 évet és még néhányat eltölteni egyazon munkahelyen.

Most kapta meg a kiváló munkavégzésért a miniszeri kitüntetést. Gratulálunk Drávavölgyi Józsefnek!

M. J.

Humor

— Pistike, mosd meg a kezéd, mert nagyon piszkos.
— Ma nem mosom meg — mondja Pistike — úgyis köd van kint.

Józsikától megkérdezi az iskolában a tanító:
— Ha anyánád van két almája és az egyiket odaadja Janikának, a másikat Lacikának, mi marad neked?
— Két megevett alma.

A kis ipari tanuló megkérdezi az apját:
— Na fiam, hogy haladsz a műhelyben?
— A napokban előléptem — mondja a fiú.
— Hogyan?
— Már szabad nevetnem, ha a tanárunk egyest ad a másik gyereknek.

Kiskertekben

(Folytatás a 2. oldalról)

szőrünk és jól keverjük el. A kénezéstől ne féljünk, mert a kén segít megszabadítani azokat a mikroorganizmáktól, mely a mustban található és számos borbetegség előidézője.

Tudnunk kell, hogy 100 liter bor készre kezelésig 5 dkg borkénre van szükségünk. Ennek felhasználását már most kell kezdenünk, hogy a későbbiek során (erjedés után) minél kevesebbet használjunk fel. A ledarált szőlőt egy napig dlni hagyjuk (áztatás) csak ezután préseljük. A must elválasztásával ne siessünk, had legyen jó zamatú. Az így nyert mustot a gondosan kimosott és gyengén kénezett (100 l = 1/4 szál kén) hordóba töltjük. A hordóba töltött must cukorfokát állítsuk be és utána azonnal oltuk be az előre elkészített ajélesztővel. hogy az erjedés gyorsan és határozottan induljon meg. A zajos főerjedés 2—3 nap. Utána 1—2 heti utóerjedésben folytatódik. A főerjedés ideje alatt vigyázzunk mustunk ne melegedjen. Amennyiben 25 Celsius fok fölé emelkedne hőmérséklete, fejtjük át egy másik hordóba, hogy kissé lehűljön. A másik hordót már kénezni nem szabad. Ugyanis erjedő must kénezésével hibát követhetünk el. Az átfejtésre azért van szükség, fejtjük át egy másik hordóba, hogy kissé lehűljön. mert a túlmelegedett folyton tejsavas erjedés alakulhat ki és újborunk kellemetlen ízű lesz.

Erjedés után (idő nincs meghatározva) újborunkat azonnal válasszuk el durva seprőtől. Ez még ne számítson fejtésnek, majd fejtjük fel hordóinkat. Az igazi fejtés (első) csak december hónapban következik, mikor borunk kissé letisztult. Ekkor indítjuk el újborunkat a fejlődés útjára. Addig is az újbor (muri) kóstogatásával leljük örömeiket mindazok akik ezt a fenséges italt kedvelik.

Simon Éva

Drávavölgyi József

Jó ha tudjuk

Munkatermelékenység — hatékonyság: gyakran használt fogalom, sokszor talán össze is tévesztjük őket.

A munkatermelékenység tulajdonképpen az élő munka hatékonyságát mutatja, amelyet az egységnyi munkaidő (pl. egy óra, egy műszak stb.) alatt termékek mennyisége határoz meg. A munkatermelékenység alakulását meghatározó tényezőket két csoportra oszthatjuk:

— beruházásokkal kapcsolatosak (pl. technikai felszereltség javítása),

— állóeszközökkel kapcsolatosak (szervezési megoldások). A termelékenység mérése igen fontos mutató, amely a gazdaság fejlettségét jellemzi. A hatékonyság a termelési tényezők felhasználásának eredményességét mutatja, végső so-

